

Τι γίνεται στη Συρία

Σεΐτ Αλντογάν

Όταν ξεκίνησαν οι αναταραχές στη Συρία, η Τουρκία, το Κατάρ και η Σαουδική Αραβία, με την ευλογία της Αμερικής και της ΕΕ, πρόσφεραν κάθε μορφή βοήθειας στους αντικαθεστωτικούς. Μάλιστα, οι μισθοί των μισθοφόρων που μαζεύτηκαν από διάφορες χώρες της Μέσης Ανατολής δόθηκαν απ' το Κατάρ και τη Σαουδική Αραβία και τα όπλα απ' το καθεστώς της Άγκυρας.

Οι Κούρδοι, εκτός από ένα μικρό χρονικό διάστημα, κράτησαν αποστάσεις απ' το στρατό των μισθοφόρων και **δεν άνοιξαν μέτωπο με το καθεστώς.** Η εξέγερση των Κούρδων περιορίστηκε στις **κουρδικές και κάποιες αραβικές** περιοχές. Στη συνέχεια προχώρησαν σε δημιουργία του Δημοκρατικού Στρατού της Συρίας μαζί με Άραβες και μικρές μειονότητες. Η κήρυξη αυτονομίας αυτών των περιοχών ήταν κόκκινη γραμμή για την Άγκυρα που την θεωρούσε απειλή για την Τουρκία.

Η ισλαμοφασιστική δύναμη του **ISIS** με γρήγορους ρυθμούς πραγματοποίησε εισβολές στη Συρία και το Ιράκ και ήρθε αντιμέτωπη με τους Κούρδους της Συρίας. Η Τουρκία για να εξουδετερώσει τους Κούρδους υποστήριξε τις επιθέσεις του ISIS και συνέχισε να προσφέρει κάθε είδους βοήθεια. Όμως οι Κούρδοι αντιστάθηκαν σθεναρά στους ισλαμοφασίστες και χάλασαν τα σχέδια της Τουρκίας. Την περίοδο αυτή η Αμερική υποστήριξε τους Κούρδους της Συρίας.

Η Τουρκία κατά καιρούς πραγματοποίησε εισβολές μέσα στη Συρία με σκοπό να χτυπήσει τους Κούρδους, όμως κάθε φορά έβρισκε μπροστά της την αμερικανική προστασία. **Στη δυτική και ανατολική μεριά του Ευφράτη οι Κούρδοι κήρυξαν αυτόνομη περιοχή.**

Ο πόλεμος που ξεκίνησε το Ισραήλ ενάντια στην Παλαιστίνη άλλαξε όλες τις ισορροπίες και

η τράπουλα ανακατεύτηκε ξανά. Η ήττα της ζώνης της αντίστασης, οι επιθέσεις στο Ιράν, η αποδυνάμωση της Χεζμπολάχ και η ήττα της Χαμάς οδήγησαν σε μία καινούργια περίοδο και η ισλαμοφασιστική οργάνωση με επικεφαλής τον Τζολάνι (Ελ Σαράα) τερμάτισε το καθεστώς του Άσαντ. Η αλλαγή του καθεστώτος προήλθε απ' το πράσινο φως των ιμπεριαλιστικών χωρών της Τουρκίας, Σαουδικής Αραβίας, Ισραήλ και Κατάρ.

Ο επικεφαλής της ισλαμοφασιστικής οργάνωσης που ήρθε στην εξουσία στη Συρία προερχόταν απ' το **ISIS.** Η συγκεκριμένη οργάνωση κηρύχθηκε τρομοκρατική και ο επικεφαλής Τζολάνι ήταν καταζητούμενος με επικήρυξη πολλών εκατομμυρίων για το κεφάλι του. Ο Τζολάνι απ' τις πρώτες μέρες κιόλας φόρεσε κοστούμι, έβαλε γραβάτα και ξεκίνησε να παπαγαλίζει ότι θα μείνει πιστός στην Αμερική και στα ιμπεριαλιστικά σχέδια. Η εγγύηση αυτή βρήκε αμέσως έδαφος και η ΕΕ με τις συντηρητικές χώρες της περιοχής μπήκαν στη σειρά για να συναντηθούν μαζί του. Στη συνέχεια ο Τράμπ τον κάλεσε στον Λευκό Οίκο και καταργήθηκαν οι κυρώσεις. Η ''βάπτιση'' του Τζολάνι απ' αυτές τις δυνάμεις ως ελευθερωτή, σαφώς έδειχνε ότι το νέο καθεστώς δεν θα κάνει ούτε βήμα ανεξάρτητο απ' την Αμερική και τα συμφέροντά της.

Οι δυνάμεις του Τζολάνι και οι Κούρδοι εκτός από κάποιες τοπικές συγκρούσεις **δεν οδηγήθηκαν σε ένα μετωπικό πόλεμο.** Στις 10 Μάρτη 2025 μεταξύ των Δημοκρατικών Δυνάμεων της Συρίας και του καθεστώτος του Τζολάνι υπογράφτηκε μία συμφωνία. Η συμφωνία περιλάμβανε την εξασφάλιση των **δικαιωμάτων των Κούρδων, την αναγνώριση των κουρδικών περιοχών ως Ομοσπονδίας και τη διατήρηση του κουρδικού στρατού.** Ταυτόχρονα οι Κούρδοι θα αναγνώριζαν το κεντρικό κράτος και ο κουρδικός στρατός θα ήταν κομμάτι του κεντρικού κράτους. Τα **πετρέλαια, φυσικό αέριο και φράγματα** θα περνούσαν υπό τον έλεγχο του κεντρικού κράτους.

Όμως η Τουρκία ποτέ δεν δέχτηκε αυτή τη συμφωνία όπως είναι. Ακριβώς το αντίθετο, δήλωσε ότι μία τέτοια συμφωνία δεν μπορεί να γίνει δεκτή εάν δεν υπάρχει πλήρης ένταξη στο νέο καθεστώς. Ως συνέχεια αυτής της πολιτικής μεταξύ του Τζολάνι και της Τουρκίας υπογράφτηκε συμφωνία στρατιωτικής συνεργασίας.

Οι επιθέσεις του Ισραήλ διευρύνθηκαν προς άλλες χώρες και πραγματοποιήθηκε εισβολή στα **υψώματα του Γκολάν** μέχρι τα πρόθυρα της Δαμασκού. Σχεδόν το ίδιο χρονικό διάστημα, στις 10 Νοέμβρη 2025, πραγματοποιήθηκε συνάντηση Τραμπ και Τζολάνι και ανακοινώθηκε η συμμετοχή της Συρίας στο λεγόμενο συνασπισμό ενάντια στον ISIS. Ταυτόχρονα η Αμερική μπορούσε να δημιουργήσει στρατιωτική βάση σε οποιαδήποτε περιοχή της Συρίας και ταυτόχρονα ικανοποιούσε τις απαιτήσεις του Ισραήλ περί ασφάλειας του κράτους του

Ισραήλ. Σε αυτή τη συνάντηση παραβρέθηκε και ο **υπουργός Εξωτερικών της Τουρκίας Χακάν Φιντάν.** Ο σκοπός της Τουρκίας ήταν να υποτιμηθούν οι κουρδικές δυνάμεις και ο Τζολάνι να αναλάβει την πλήρη εργολαβία του ιμπεριαλισμού. Αυτή η πολιτική θα οδηγούσε στο να δοθεί τέλος στην ελευθερία των κουρδικών περιοχών. Δηλαδή ήταν ένα απλό αντάλλαγμα. Ο Τζολάνι και η Τουρκία δεν θα έφερναν αντιρρήσεις στην εισβολή του Ισραήλ στο συριακό έδαφος και η Τουρκία μπορούσε να προχωρήσει, να δώσει τέλος στην κυριαρχία των Κούρδων δυτικά και ανατολικά του Ευφράτη.

Απ' την άλλη μεριά, προς αυτή την κατεύθυνση, έγινε **στο Παρίσι συνάντηση της Συρίας και του Ισραήλ με την εποπτεία της Αμερικής και συμμετοχή της Τουρκίας.** Η συμφωνία πρόβλεπε συνεργασία στις πληροφορίες, στρατιωτική, διπλωματική και εμπορική. Ο Τζολάνι σε αυτή τη συμφωνία δέχτηκε επίσημα τα υψώματα Γκολάν να περάσουν στο χάρτη του Ισραήλ. Ταυτόχρονα η συμφωνία στο Παρίσι σήμαινε την **κατάλυση της «στρατηγικής συμμαχίας» ΗΠΑ – Κούρδων.** Τη σκυτάλη αναλάμβανε πια το καθεστώς του Τζολάνι. Αυτή η συμφωνία φυσικά διευκόλυνε και έδινε δυνατότητα **στην Τουρκία να χτυπηθούν οι Κούρδοι.**

Οι δυνάμεις του Τζολάνι επιτέθηκαν στις κουρδικές συνοικίες στο Χαλέπι. Δολοφονήθηκαν εκατοντάδες άμαχοι και Κούρδοι πολεμιστές. Οι Κούρδοι, σε συμφωνία με την Αμερική, αποχώρησαν προς την ανατολική μεριά του Ευφράτη.

Πριν ξεκινήσει η επίθεση ενάντια στους Κούρδους στον Ευφράτη, ο Τζολάνι ανακοίνωσε ότι οι δύο μεριές συμφώνησαν για **κατάπαυση του πυρός.** Σύμφωνα μ' αυτή την ανακοίνωση οι επιθέσεις θα σταματούσαν και δεν θα προχωρούσαν στην ανατολική πλευρά του Ευφράτη, δηλ. στις ελεύθερες κουρδικές περιοχές. Πετρέλαιο, φυσικό αέριο και φράγματα θα περνούσαν στο κεντρικό κράτος, με ταυτόχρονη πραγματοποίηση πλήρους ένταξης του κουρδικού στρατού στο συριακό στρατό και παράδοση των περιοχών Ντέιρ-αλ-Ζορ και Ράκκα κ.λπ. Όμως παρόλο που ανακοινώθηκε η συμφωνία απ' τον Τζολάνι, καταπατήθηκε σχεδόν την ίδια μέρα. Το καθεστώς του Ερντογάν ανακοίνωσε ότι καμία λύση δεν θα γίνει δεκτή απ' την Άγκυρα εκτός από τη λύση **«Ένα κράτος – ένας στρατός».** Σχεδόν προς την ίδια κατεύθυνση έγιναν ανακοινώσεις και εκ μέρους του Τζολάνι.

Είναι περιττό να πούμε ότι σχεδόν σε όλες αυτές τις συμφωνίες παραβρισκόταν ο **ειδικός απεσταλμένος της Αμερικής και πρέσβης στην Τουρκία, Τομ Μπάρακ,** ο οποίος με βάση την επίσημη πολιτική της Αμερικής ενθάρρυνε τον Τζολάνι.

Στο φόντο αυτών των εξελίξεων μπορεί κανείς να ερμηνεύσει καλύτερα την ειρηνευτική

προσπάθεια με το PKK που με πρωτοβουλία του Μπαχτσελί εκδηλώθηκε πρόσφατα στην Τουρκία. Υπό τον φόβο της συνέχισης της παροχής στήριξης από ΗΠΑ – Ισραήλ στους Κούρδους της Συρίας, με συνέπεια τη διατήρηση της αυτονομίας των περιοχών τους, η Τουρκία θεωρώντας κάτι τέτοιο ως μεγάλη απειλή, επιδίωξε ειρήνη με το PKK μέσω του Οτσαλάν. Στο έδαφος βέβαια των εξελίξεων, η ειρηνευτική διαδικασία πέφτει πλέον στο κενό.

Το καθεστώς της Συρίας, με βοήθεια κάθε μορφής από την Τουρκία, **επιτίθεται αυτή τη στιγμή στην ελεύθερη Ροζάβα.** Ο στόχος είναι η πλήρης ήττα των Κούρδων. Ήδη ο πόλεμος αυτός έχει κοστίσει χιλιάδες ζωές, δεκάδες χιλιάδες μετανάστες και την κατάργηση των κατακτήσεων των Κούρδων. Οι Κούρδοι έχουν δηλώσει ότι είναι αποφασισμένοι να υπερασπίσουν το έδαφός τους.

Ο στρατός των Κούρδων που ονομάζεται **Δημοκρατικές Δυνάμεις της Συρίας** αποτελούνταν από **100.000 πολεμιστές** και στη σύνθεσή του υπήρχαν πολλές χιλιάδες Άραβες και άλλες μειονότητες με τους Κούρδους να είναι μειοψηφία. Όμως οι περισσότερες αραβικές δυνάμεις έφυγαν απ’ αυτή την συμμαχία και οι Κούρδοι έμειναν σχεδόν μόνοι τους.

Πώς έγινε αυτό; Πολλές αραβικές φυλές, λόγω της αμερικανικής υποστήριξης είχαν βρει ασφάλεια σε αυτή τη συμμαχία. Δηλαδή η προστασία της Αμερικής κατά κάποιο τρόπο τους ανάγκασε να κινηθούν μαζί με τους Κούρδους ενάντια στο καθεστώς του Άσαντ. Η αναγνώριση του καθεστώτος του Τζολάνι απ’ την Αμερική και τις συντηρητικές χώρες της περιοχής οδήγησε στην απομάκρυνση αυτών των δυνάμεων από τους Κούρδους. Κάποιες φυλές είχαν επαφή με τη Σαουδική Αραβία, και η Σαουδική Αραβία υποστήριζε τον Τζολάνι. Ταυτόχρονα αυτές οι φυλές όταν κατάλαβαν ότι οι περιοχές που ελέγχονται απ’ τους Κούρδους θα γίνουν στόχος, τερμάτισαν τη συνεργασία. Απ’ την άλλη μεριά το τελευταίο χρονικό διάστημα γινόταν πολύ μεγάλη προπαγάνδα απ’ την Τουρκία και τη Σαουδική Αραβία ότι οι Κούρδοι κλέβουν πετρέλαιο και δεν αναγνωρίζουν τη λαϊκή βούληση των αραβικών φυλών. Και αυτή η προπαγάνδα έπαιξε κάποιο ρόλο.

Αξίζει να σημειωθεί, ότι για πρώτη φορά στα χρονικά οι Κούρδοι διαδηλώνουν ταυτόχρονα και στα άλλα τρία κράτη της περιοχής, **Ιράν, Ιράκ, Τουρκία,** υπέρ του αγωνιζόμενου κουρδικού λαού της **Συρίας.**

Ο ιμπεριαλισμός ποτέ δεν θα εφαρμόσει μία πολιτική υπέρ των συμφερόντων των λαών. Ακριβώς το αντίθετο, για την κυριαρχία και τα συμφέροντα των μονοπωλίων μπορεί να ισοπεδώσει τα πάντα. Οι εξελίξεις σε όλο τον κόσμο και στη Μέση Ανατολή δείχνουν ότι οι

ιμπεριαλιστές εφαρμόζουν ένα σχέδιο Νέας Τάξης Πραγμάτων και ανοίγουν κατά μέτωπο πόλεμο ενάντια σε όλους τους λαούς. Ο μοναδικός δρόμος είναι ο **κοινός αγώνας των λαών** και των υπό εκμετάλλευση, **ενάντια στην βαρβαρότητα του ιμπεριαλισμού.**

Ο Σεΐτ Αλντογάν είναι ανταποκριτής στην Ελλάδα της καθημερινής εφημερίδας της Τουρκίας “Εβρενσέλ”.